

[Bilgrav-Nielsen]

vægt i dansk økonomi, og det vil sige lige-vægt på betalingsbalancen og en høj beskæftigelsesgrad. Skal vi nå dette mål, står det klart, at det danske omkostnings- og prisniveau skal sættes ned. Det forudsætter igen en vellykket indkomstpoltik suppleret med kronkursjusteringer uden kompensationer samt øget brug af K-låneordninger. Det er opskriften fra det økonomiske råds seneste rapport, og netop anvendelsen af K-låneordninger er jo en vej, der allerede er betrådt, og en vej, der yderligere bliver betrådt i den aftale, der nu er indgået mellem regeringen og landbruget. Vi har i det radikale venstre lagt meget vægt på at fastholde regeringen og landbruget i en forhandlingssituation, fordi det var vores opfattelse, at det var væsentligt, at man forhandlede sig frem til et resultat. Nu er der et resultat i hus, og jeg går ud fra, at regeringen i løbet af i dag vil give folketinget en redegørelse for indholdet af aftalen med landbruget.

Efter det radikale venstres opfattelse er der én ting til, der hører med til en indkomst- og investeringspolitik, og det er lovgivning og medindflydelse og medeje. En vækstpolitik, som indebærer kraftige investeringer og øget indtjening i den private sektor og samtidig stiller krav om løntilbageholdenhed, bør efter vor opfattelse suppleres med medejendomsrettsordninger uden centralfond. Sådanne ordninger, som skal afpasses de enkelte virksomheder, vil efter vores opfattelse betyde, at man knytter de ansatte tættere til deres virksomhed. Det vil betyde, at de får større interesse for virksomhedens trivsel. Det radikale venstre vil derfor først i det nye år genfremsætte sit forslag om medindflydelse og medejendomsret uden centralfond.

Når overenskomsterne er afsluttet, forhåbentlig med et for samfundet godt resultat, er tiden efter vor opfattelse inde til at søge politisk samling om tilrettelæggelsen af den økonomiske politik, som skal føres i de kommende år eller i hvert fald i 1982 og 1983. Vi så gerne, at der næste gang kan opnås en aftale om 1982 og 1983, altså en aftale rækkende frem til det næste folketingsvalg, i efteråret 1983.

For det radikale venstre er der ikke tvivl om, at det er meget vigtigt, at partierne interesserer sig for at få etableret et så bredt samarbejde som overhovedet muligt, og der er ingen tvivl om, at det nu først og fremmest

er indkomstpoltikken, og hvad dertil hører, der må komme i centrum.

Det radikale venstre har naturligvis nogle ønsker til tilrettelæggelsen af finanspolitikken for de kommende år ud over, hvad jeg allerede har nævnt. Vi har på enkeltområder nogle bemærkninger at gøre, først og fremmest med hensyn til beskæftigelsen. Vi ved, at det vil vare nogen tid, før der igen kommer opgang i beskæftigelsen, og derfor ønsker vi, at der skal gøres en særlig indsats over for de grupper, der er særlig ramt af ledigheden; det er jo navnlig de unge og kvinderne.

I det radikale venstre mener vi altså, at det er her, der skal sættes ind. Vi forventer, at det igangværende udvalgsarbejde om at undersøge de unges støtte- og lønordninger kan give et godt resultat, men derudover er vi indstillet på, at der skal tages nye initiativer for at få flere i arbejde.

Et andet område, som vi ønsker tilgodeset bedre i 1982, er budgettet for udgifterne til vores u-landspolitik, af humanistiske grunde og af sikkerhedspolitiske grunde. Vi var meget kede af, at vi – for at få majforliget på plads – måtte acceptere, at den u-landsbesparelse på 100 mill. kr., som blev gennemført i 1980, af regeringen blev krævet fastholdt også i 1981. Siden har vi oplevet yderligere forsøg på indhug i u-landsbevillingerne. Dels blev vi præsenteret for udenrigsministerens ønske om at bruge 32 mill. kr. til at bygge ambassade for. Det modsatte vi os, og det blev så opgivet. Siden har vi set, hvorledes der er blevet taget af u-landsbevillingerne til andre formål, bl. a. til hjemtagelse af flygtninge. Vi mener absolut, at flygtningehjælpen skal have, hvad der er behov for, men vi mener ikke, at pengene skal hentes på u-landshjælpen. Pengene må tages et andet sted.

Af bilag nr. 1061 af 2. oktober 1980 til finansudvalget fremgår det, at der i de sidste 4 år er brugt ca. 60 mill. kr. af u-landsbevillingerne til andre formål. Det mener vi må ændres, ligesom vi mener, Danmark i de kommende år bør stille imod snarest at nå op på 1 pct. af bruttonationalproduktet i u-landsbistand. Vi må huske, at realværdien af vores u-landsbistand ikke kan opretholdes ved blot at fastholde den på et niveau, der svarer til 0,7 pct. af bruttonationalproduktet. Har vi råd til at sikre militærudgifternes real-